

L'ANNA I LA LILA

Hi havia una vegada dues germanes que estaven passejant pel bosc. De sobte, es van trobar un ós. Aquest ós era molt bonic i el van abraçar molt fort. Les dues nenes van decidir portar-lo a casa. Quan la mare va veure l'ós es va espantar molt i va sortir de casa com un coet. Llavors, l'Anna i la Lila...

al veure que la seva mare marxava espantada van decidir banyar, perfumar i pentinar a l'ós. L'Anna li va dir a la Lila: - Podriem vestir-lo i la Lila li va contestar: - D'acord, el podriem vestir amb la roba del pare - . Li van posar un pijama i el van portar cap a la cuina a menjar. Li van donar un munt de coses: mel, llet, avellanes.... . Quan va arribar la mare...

va entrar, molt a poc a poc, a la cuina i quan va veure a l'Anna, a la Lila i a l'ós vestit amb el pijama i menjant es va posar a riure. Llavors, la mare va veure que era un ós molt guapo i li va preguntar el seu nom. L'ós li va contestar que es deia Pol i que estava una mica trist perquè s'havia perdut al bosc i no trobava la seva casa i....

que tampoc trobava a la seva mare. La mare del Pol també estava molt amoïnada perquè no el trobava per cap lloc, Pooooo!!!! cridava la seva mare. En Pol però, no podia sentir la veu de la seva mare perquè estava molt entretingut menjant tot el que l'Anna i la Lila li havien donat.

La seva mare, buscant al Pol, va trobar la casa de l'Anna i la Lila i quan va mirar per la finestra va veure al Pol menjant mel. Llavors, va decidir trucar a la porta. La Lila va anar a obrir i es va espantar molt quan va veure a aquella óssa tant

gran. La mare óssa li va dir que es deia Marta i que estava buscant al seu fill que es deia Pol. La Lila li va explicar que estava dins de casa i la va deixar entrar.

L'óssel Pol no volia marxar i es va amagar. Al final, la mare li va dir que es podia quedar a dinar i en Pol va sortir d'on estava amagat. Llavors, l'Anna i la Lila van veure que allò havia estat una mentida i que la mare óssa s'emportava al Pol al bosc. L'Anna i la Lila van començar a plorar i a plorar....

Abans de marxar, en Pol va preguntar a les dues germanes: - Per què ploreu? i les dues germanes li van contestar: - és que ens fa molt pena que marxis -. Llavors, l'óssel que tampoc tenia ganes de marxar els hi va dir: - bé doncs..., us invito cada diumenge a dinar a la meua cova - . Les nenes es van posar molt contentes i ràpidament van contestar que sí que hi anirien. La mare, que ho havia escoltat tot, també estava molt i molt contenta i va decidir que ella també hi aniria.

D'aquesta manera l'óssel, l'Anna i la Lila van estar junts per sempre. L'Anna i la Lila van continuar vivint a casa seva i anat a l'escola i l'óssel, va poder continuar sent lliure i vivint en plena natura en el seu bosc.

FI

* Han participat les famílies de: la Dalila, el Miquel, la Rosa, la Laia, l'Antonio i el Yeray

Enhorabona i moltes gràcies!!!